

GRIJZE PUBERS ZIJN HET ERGST

Blijspel in twee bedrijven

voor 6 dames

door

MAJA REINDERMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GRIJZE PUBERS ZIJN HET ERGST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAJA REINDERMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2005 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MIA - binnenhuisarchitecte, lang, elegant

VERA - dierenarts, klein en tenger

MARRIE - ex-lerares, ziet er oud uit, draagt nooit make-up

JET - fulltime oma, truttig uiterlijk

TRUUS - ex- verpleegster, groot, fors, flamboyant type

SIEN - filmster, ziet er jonger uit

Alle dames zijn rond de zestig.

TIJD:

Begin 2000

PLAATS:

De achtertuin van Mia's villa

PUBERS - ROOD, BLOND EN GRIJS

Eerste bedrijf

ALS HET DOEK OPGAAT zien we een fraaie tuin en de achterkant van een villa, met links openslaande tuindeuren. Rechts van het huis is een pad. Links op het toneel staat een grote tafel met daarop allerlei hapjes, drankjes, borden, glazen enz. Helemaal links vooraan is een uitgang die naar het zwembad leidt. Schuin rechts staat een tuinbank, daarvoor of er naast een tafeltje. Midden op het toneel staan twee ligstoelen, met een klein tafeltje er tussenin. Bij of achter de grote tafel staan twee krukjes.

Mia komt op via de tuindeuren. Ze is zomers maar elegant gekleed en heeft een dienblad met bekers, suiker en melk bij zich, dat ze op de tafel zet.

MIA: *(roept richting tuindeuren)* Neem jij de thermoskan mee?

VERA: *(achter het toneel)* Joehoe!

MIA: *(inspecteert de tafel; mompelt)* Koffie... Petitfours... Witte wijn uit Zuid-Afrika... Hm... ja... zoutjes... kaas...

VERA: *(komt op via de tuindeuren met de thermoskan)* Zal ik alvast maar inschenken voor ons?

MIA: Ja, doe maar. Zwart voor mij. Het kan nog wel even duren voordat de anderen er zijn.

VERA: *(schenkt twee bekers in)* Komen ze allemaal?

MIA: Alleen Sien niet.

VERA: Sien? *(lacht)* Salome zul je bedoelen.

MIA: Nou ja, wij kennen haar nog als Sien. Sientje-appelesientje!

VERA: Ja, wat was het vroeger een trut, hè. Wie had dat gedacht van ons Sientje.

MIA: Tegenwoordig zit Sien in een heel andere scene. *(spreek uit: sien)* In de filmwereld zal het er wel heel wat minder truttig aan toe gaan.

VERA: Toch jammer dat ze niet komt. Ik had haar graag nog eens gesproken. Nemen we ook zo'n lekker dingetje?

MIA: Wat?

VERA: *(wijst op petitfours)* Dat.

MIA: O, een petitfour bedoel je. Ja, neem maar.

VERA: *(ze pakt er een en zet die met de bekers op een dienblaadje)* Jij ook?

MIA: Nee, ik ben weer eens aan het lijnen.

VERA: De eeuwigdurende strijd? Geef het toch op, meid. Je bent helemaal niet dik.

MIA: Daarom juist. Dat wil ik zo houden. *(Mia gaat in een ligstoel zitten, maar die is niet goed opgezet en ze zakt er door)*

MIA: Oeps!

VERA: Slome, wat doe je nu weer?

MIA: Door mijn stoel zakken.

VERA: Ja, dat zie ik. Beste stoel! En dat noemt zichzelf een binnenhuisarchitecte!

MIA: *(krabbelt overeind)* Precies... Maar... dit is... au! ... geen stoel voor een binnenhuis. *(wrijft over pijnlijke plek)* Au, au!

VERA: Heb je je bezeerd?

MIA: Nee. Maar als je valt hoor je au te zeggen. Toch?

VERA: *(grinnikt)* En jij doet altijd wat je hoort te doen, hè?

MIA: Alleen als het me goed uitkomt. *(zet de stoel weer op)*

VERA: Is ie stuk?

MIA: Nee. Ik had 'm niet goed opgezet. Sufferd die ik ben.

VERA: Dat zal ik niet ontkennen. Ik hoop dat deze wel goed opgezet is. *(ze gaan beiden zitten in de ligstoelen en drinken hun koffie)* Dus Sien komt niet. Had ze het te druk?

MIA: Dat zal wel. Ik kreeg een kort briefje met "wegens filmopnames helaas verhinderd".

VERA: Zelf geschreven?

MIA: Geen idee. Misschien heeft ze wel een secretaresse.

VERA: Of een hele staf van medewerkers. Allemaal jongemannen. *(ze giechelen)* Bloedmooi! Want ze lust er wel pap van.

MIA: Jongemannetjespap.

VERA: Dat is nog eens wat anders dan lammetjespap.

MIA: Och, misschien zijn het wel onschuldige lammetjes. *(ze zijn even stil)*

VERA: Hè, lekker zo in het zonnetje. Hoe laat komen de anderen?

MIA: Om een uur of drie.

VERA: *(kijkt op horloge)* Dat duurt niet lang meer. Ben je niet nieuwsgierig?

MIA: Hoe bedoel je?

VERA: Ben je niet nieuwsgierig hoe de anderen het maken.

MIA: Och...

VERA: Jij en ik hebben altijd contact met elkaar gehouden...

MIA: Zoiets noemt men vriendinnen.

VERA: Ook goed. Maar Marrie en Jet heb ik nooit meer gezien.

MIA: Truus ook niet.

VERA: Nee. *(zucht)*

MIA: Maar jij weet wel alles van haar af. Toch?

VERA: Niet echt. Pim en ik hebben wel iets anders te bespreken als we bij elkaar zijn.

MIA: (*plagerig*) Voor zover het bij spreken blijft.

VERA: Ach, hou op. Het is al moeilijk genoeg om iets met een getrouwde man te hebben. En dat het nu uitgerekend de man van Truus is maakt het er ook niet makkelijker op. (*even stil*) Ze is de verpleging ingegaan, zei Pim.

MIA: Werkt ze nog steeds?

VERA: Nee. Volgens Pim heeft ze het te druk met haar hobby's en allerlei vrijwilligerswerk.

MIA: Een vreselijk leven dus. Lijkt me ook wel wat.

VERA: Alsjeblieft, zeg! Mijn werk is mijn hobby.

MIA: Ja, jij bent dierenarts. En voor jou zijn dieren nog steeds belangrijker dan mensen, hè?

VERA: Belangrijker dan de meeste mensen, ja. (*even stil*) Pim zegt dat het een rotmens is.

MIA: Ja, logisch. Hij kan moeilijk zeggen dat ze de liefste vrouw ter wereld is. Maar waarom blijft hij bij haar als het zo'n rotmens is?

VERA: Ze hebben een zoon die verstandelijk gehandicapt is. Die wil hij niet in de steek laten.

MIA: Nee, als zij altijd weg is met haar hobby's en vrijwilligerswerk... Maar hij zal ook niet zo vaak thuis zijn. Al zijn bezoeken aan jou... En je woont voor hem ook niet bepaald om de hoek.

VERA: Hij is vertegenwoordiger.

MIA: Ja, dat weet ik. In dierengeneesmiddelen. Zo heb je hem leren kennen... Tja... (*even stil*) Gek, toch. Vroeger was het een leuke meid. Truus, bedoel ik. Je kon enorm met haar lachen.

VERA: Een mens kan veranderen, zegt men.

MIA: Men zegt zo veel...

VERA: (*ze rekt zich eens uit*) Heerlijk, dat zonnetje.

MIA: Heb je al gezegd.

VERA: Nou en? Dat doen mensen als ze oud worden. Dingen herhalen.

MIA: Pardon? Ik moet nog zestig worden, hoor!

VERA: Ik ook. Maar Marrie is het al geweest.

MIA: Ja, die was iets ouder dan wij.

VERA: Dan is ze dat nog steeds. Zeg, ik vond het een hartstikke goed idee van je dat je deze reünie hebt georganiseerd.

MIA: Dat hadden we toch afgesproken?

VERA: Ja, zo'n vijfenveertig jaar geleden. Ik was het eerlijk gezegd allang vergeten.

MIA: Ik niet. Ik heb er nog vaak aan teruggedacht.

VERA: Aan die afspraak?

MIA: Ook. En aan dat fietstochtje dat we toen maakten.

VERA: Door de duinen.

MIA: Ja. En hoe we daar in die duinpan lagen en allerlei "geheimen" uitwisselden.

VERA: Dat deed je nu eenmaal als schoolmeisje.

MIA: Ik denk nog vaak aan die tijd op school.

VERA: (*plechtig*) De Rijks Hogere Burgerschool.

MIA: Waar we met zes meisjes in de klas zaten. En met *vierentwintig* jongens. Dat waren leuke tijden.

VERA: Dat overschot aan jongens kwam omdat "doorleren", zoals dat toen heette, meer iets voor jongens dan voor meisjes was.

MIA: Voor meisjes was de Huishoudschool meer dan voldoende.

VERA: Bestaat die tegenwoordig nog? Ik kan het niet meer bijhouden.

MIA: Jij hebt ook nooit kinderen gehad. Maar eerlijk gezegd weet ik het ook niet precies. Het zal er wel zijn, maar anders heten.

VERA: Net als alle scholen na de Mammoetwet. Ik zei het toch, we worden oud.

MIA: Dat mogen we hopen.

VERA: Je dochter schiet ook al op.

MIA: Die is de dertig al ruimschoots gepasseerd.

VERA: Ha! Die vindt zichzelf al oud zeker?

MIA: (*lacht wat triest*) Dat zal wel. Heb je je koffie op?

VERA: Ja.

MIA: Geef maar. (*ze staat op en brengt de koffiebekers terug naar de tafel*) Maar goed, we hebben toentertijd...

VERA: -tijdens het fietstochtje door de duinen -

MIA: -op een stralende dag-

VERA: -Hemelvaartsdag-

MIA: Ach ja, het was Hemelvaartsdag. Dat je dat nog *wel* weet!

VERA: Ik ben nog niet helemaal seniel!

MIA: Blijkbaar niet. Maar we hebben toen afgesproken om later nog eens bij elkaar te komen. Eigenlijk al na vijftwintig jaar. Maar toen heb ik er niet aan gedacht.

VERA: Noch iemand anders.

MIA: Als ik het me goed herinner gebruikten we toen de woorden: "Als we grijs en oud zijn." (*gaat weer zitten*)

VERA: Eerlijk?! Ach ja, Veertig vonden we toen al vreselijk oud. Wisten wij veel.

MIA: Wist Sien veel zul je bedoelen. Kon die weten hoe ze er na al

die facelifts en weet ik wat allemaal nog meer zou uitzien op haar zestigste?

VERA: *Bijna* zestigste. En ze zal ook wel aan de Botox zijn.

MIA: Oegh! (*kreet van afgrijzen*) Maar ze ziet er nog steeds goed uit, al heeft ze al wel een paar moederrollen gespeeld.

VERA: Terwijl ze de leeftijd voor omarmen heeft.

MIA: Oma's zijn ook moeders. Maar ik vind het maar eng, die Botox.

VERA: Wat, ben je bang voor een prik?

MIA: Ook. Maar ik bedoel het resultaat. Van die gladde, uitdrukingsloze gezichten. Lijkt me niet handig voor een actrice.

VERA: Misschien heeft ze het niet gebruikt, maar wel collageen.

MIA: Collageen?

VERA: Ja. Hoe denk je dat ze aan die bolle lippen komt?

MIA: Koortsuitslag?

VERA: (*lacht*) Of te veel gezoend. (*beiden lachen*)

MIA: En hoe zoent Pim? Of mag ik dat niet vragen?

VERA: Je mag alles vragen. Alleen zul je niet altijd antwoord krijgen. Maar eh... als die anderen er zijn hou je je kop over Pim, hoor! Ik bedoel-

MIA: Ik snap wat je bedoelt.

VERA: Mooi. (*ze zijn even stil*) Gaan we nog zwemmen vanmiddag?

MIA: Ik heb op de uitnodiging gezet: bij mooi weer badpak meenemen. En het is mooi weer. Dus wie weet. Je hebt jouw badpak toch wel meegenomen?

VERA: Ik zwem altijd naakt.

MIA: Ja, dat weet ik. Ik ook. Maar of de anderen dat nu zo op prijs zullen stellen... Je hebt toch wel een zwempak of zoiets?

VERA: Zoiets.

MIA: O jee.

VERA: Een bikini van tien jaar geleden of zo.

MIA: Kun je daar nog in?

VERA: Vast wel. Ik ben eerder dunner dan dikker geworden. Maar ik heb het nog niet gepast.

MIA: Anders mag je wel iets van mij lenen.

VERA: O, nee, lange lier, in zo'n pak van jou zwem ik pas echt!

MIA: Hé! Dat jij nu zo'n mini-maatje hebt! Ik ben ook nog steeds slank, weet je, tenminste, tamelijk.

VERA: Dat noemen ze vast volslank, of niet? Ik vind het toch zo'n raar woord... Dat kan toch niet? Vol *en* slank? (*Marrie komt op via het pad naast het huis. Ze heeft geen make-up op, heeft grijs haar en draagt kleding waarvan ze denkt dat ze er "artistiek" in uitziet. Ze heeft een linnen draagtasje bij zich*)

MIA: Nee, volslank is niet dun, het is gewoon een zondags woord voor moddervet...

MARRIE: Hallo! Hadden jullie het over mij?

VERA & MIA: Marrie? *(ze staan op)*

MARRIE: In één keer goed.

MIA: Marrie! Wat leuk dat je gekomen bent. *(ze zoenen elkaar)*

MARRIE: Sorry dat ik zo aan kom lopen, maar in de uitnodiging stond dat het eh... feestje... bij mooi weer in de tuin zou zijn.... En ik dacht...

MIA: O, dat geeft niets.

VERA: Denken mag. Hallo, Marrie.

MARRIE: Vera, hè?

VERA: Wie anders. *(zij en Marrie zoenen)*

MIA: Ga zitten, meid. *(wijst naar de ligstoel waar ze in zat)*

MARRIE: Eh... die vind ik een beetje laag. Als je het niet erg vindt ga ik daar *(wijst op tuinbank)* wel zitten.

MIA: Je bent toch niet bang dat je er doorzakt?

MARRIE: Nee, nee, natuurlijk niet. Mia had me geschreven dat ze als binnenhuisarchitecte werkt. Dus zoiets zal bij haar niet voorkomen.

MIA & VERA: *(met uitgestreken gezicht)* Nee, natuurlijk niet. *(ze kijken naar elkaar en krijgen dan de slappe lach)*

MARRIE: *(verwonderd)* Heb ik iets raars gezegd?

MIA: *(beheerst zich)* Nee, nee. Maar eh... de eh... Wil je koffie?

MARRIE: Zal ik het doen?

VERA: Wou je al meteen aan de drank?

MARRIE: Nou nee...

MIA: Koffie dus. Suiker en melk?

MARRIE: Alsjeblijft. *(Vera gaat in een ligstoel en Marrie op de tuinbank zitten, Mia gaat koffie inschenken)*

VERA: Zo.

MARRIE: Ja. Zo. *(even een ongemakkelijke stilte)*

VERA & MARRIE: Dus... *(ze lachen wat opgelaten)*

VERA: Dus je kon het vinden?

MARRIE: Anders was ik er niet geweest.

VERA: Dat is waar. *(stilte. Ze kijken naar Mia, die even later met een beker koffie en een schaal petitfours aan komt)*

MARRIE: O, *(ziet de gebakjes)* wat lekker! Mm... Welke zal ik nemen.

MIA: Neem de tijd. *(tegen Vera)* Jij nog koffie?

VERA: Nee dank je.

MARRIE: *(wijst naar een petitfour uit)* Deze!

MIA: Pak maar.

MARRIE: O, met mijn vingers? Mag dat?

VERA: Wou je het met je tenen doen?

MARRIE: Jij bent nog niets veranderd. (*pakt een gebakje*)

MIA: Op een heleboel rimpels na.

VERA: Onder andere.

MIA: (*gaat in een ligstoel liggen*) Zo, Marrie. Vertel eens, wat doe je zo al?

VERA: Een taartje eten.

MIA: (*tegen Vera*) Hou nu je mond, grapjurk. (*tegen Marrie*) Let maar niet op haar. Zij is een puber in een ouwevrouwenlijf.

VERA: Pardon!

MARRIE: Nou, ik eh... ik ben het onderwijs ingegaan.

MIA: Dat verbaast me niets.

MARRIE: O, nee?

MIA: Je wou ons vroeger altijd al vertellen wat we moesten doen.

VERA: Werk je nog steeds?

MARRIE: Nee, ik ben afgekeurd. Het onderwijs is zwaar tegenwoordig.

VERA: O ja?

MARRIE: Ja. (*bitter*) Vroeger hadden de leerlingen nog ontzag voor de juffrouw of de meester. Tegenwoordig is dat ver te zoeken.

VERA: Ach kom, wij haalden vroeger toch ook wel een en ander uit. Weet je nog toen de jongens gym hadden en wij naar hun kleedkamer waren gegaan...

MIA: En al hun hemden hadden verwisseld! Vroeger hadden alle jongens nog een zelfde hemd aan. Allemaal een witte. Hoe noemden ze die ook alweer?

VERA: Kamizool?

MIA: Nee, dat was voor vrouwen. Eh... singlet! Ja, dat was het... O, het kabaal dat de jongens maakten toen ze ontdekten wat we gedaan hadden!

MARRIE: Ik was er niet bij.

MIA: O. Eh... heb je eigenlijk zelf kinderen?

MARRIE: Ik ben nooit getrouwd. (*Mia en Vera wisselen een blik van verstandhouding*)

VERA: Dat hoeft ook niet.

MARRIE: Nee, tegenwoordig niet meer. Maar in mijn tijd wél. Toen was het een schande een ongetrouwde moeder te zijn!

MIA: Vertel mij wat. (*de bel van de voordeur klinkt*) Daar zal nog iemand zijn. (*Mia gaat af via de tuindeuren. Vera gaat bij Marrie op de tuinbank zitten*)

VERA: Vertel eens, als je niet meer werkt, hoe breng je dan je dagen door?

MARRIE: Ik schilder.

VERA: O? Nou ja, daar kun je je dagen wel mee vullen.

MARRIE: En ik musiceer.

VERA: Ook dat nog... Wat?

MARRIE: Wat wat?

VERA: Wat voor instrument. Viool? Trombone? Of misschien didgeridoo? *(doet het geluid van een didgeridoo na)* Of zing je?

MARRIE: Ik speel piano.

VERA: Treed je wel eens op?

MARRIE: Nee. Ik doe het voor mijn eigen plezier.

VERA: Heb je burenen?

MARRIE: Ja, natuurlijk. Iedereen heeft toch burenen.

VERA: En die vinden het ook plezierig?

MARRIE: Dat heb ik ze niet gevraagd.

VERA: Waar woon je eigenlijk?

MARRIE: In Drente. Een klein dorpje.

VERA: O, leuk...

MARRIE: *En...* ik schrijf gedichten!

VERA: Toe maar, het kan niet op. Ik wist niet dat je dat allemaal kon. Was je op school ook al zo artistiek bezig?

MARRIE: Toen moest ik huiswerk maken. *(achter het toneel klinkt gelach van drie vrouwen. Marrie en Vera kijken naar de tuindeuren)*

TRUUS: *(achter het toneel)* Wat een prachtig huis heb je! Zo... zo...chic!

MIA: *(achter het toneel)* En ik heb ook nog een tuin. *(Mia komt op via de tuindeuren en wordt gevolgd door Truus en Jet)*

JET: Ook niet om op te spugen.

TRUUS: *(uitbundig tegen Vera en Marrie, die beiden opstaan)* Hallo! Daar zijn we dan! Wat woont ze hier mooi, hè? *(loopt met de armen wijd op Vera af)* Ik ben Truus en jij bent Vera! *(omhelst haar)* Dat is lang geleden!

VERA: *(voelt zich overrompeld)* Ja, ja...

TRUUS: *(tegen Marrie)* En dan ben jij... Nee maar! Marrie? *(ook die wordt stevig omhelsd)* Ik had je bijna niet herkend, meid. Wat zie je er ou... *(krijgt zogenaamd een hoestbui)* Au, au!

MARRIE: Wat is er?

TRUUS: Niets, niets. Beetje keelpijn. Gaat wel weer over.

MIA: *(wijst naar Jet)* En dit is Jet. *(Jet en Marrie schudden handen)*

JET: Hallo.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto